Szívügy

2022. Húsvét

A piliscsabai és a klotildligeti
római katolikus plébániák,
és a pilisjászfalui fília hírei

Krisztus feltámadt!

1. Üdvünknek boldog ünnepe! Ujjongnak mind a századok:
   Jézus, Megváltó Istenünk világnak gyógyulást hozott!

2. Hat nap, hogy Húsvét eljövend, – Betániába látogat,
   – hol Lázárt sírból kelti fel, – ki negyed napja volt halott.

3. Drága kenettel gazdagon – siet az Úrhoz Mária,
   – Krisztusnak lábát megkeni, – könnyekkel bőven öntözi.

4. S hogy megtörténtek mindezek, – Jézus, ki legfőbb
   Mesterünk, – szamárcsikóra ülve fel – Jeruzsálembe érkezik.

5. Isten kegyelme mily csodás, – jósága hozzánk végtelen,
   – kicsiny szamáron jön közénk, – ki a világot alkotá.

Magnum salutis gaudium c. ősi himnusz

A teremtett világnak ez a „türelmetlensége”, ez a várakozása akkor teljesedik be, amikor Isten gyermekei megnyilvánulnak, vagyis amikor a keresztények és minden ember határozottan belép ebbe a „vajúdásba”, ami a megtérés. Az egész teremtett világ, velünk együtt, arra kapott meghívást, hogy felszabaduljon *„a mulandóság szolgai állapotából” és belépjen „Isten fiainak dicsőséges szabadságába”* (Róm 8,21). A Nagyböjt szentségi jele ennek a megtérésnek. Arra szólítja a keresztényeket, hogy még buzgóbban és konkrétabban testesítsék meg személyes, családi és társadalmi életükben a húsvéti misztériumot, különösen a böjtölés, az ima és az alamizsnálkodás révén.

Ferenc pápa

Krisztus feltámadt!
Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk!
Szilágyi Szabolcs atya

PILISCSABAI KÉPVISELŐ-TESTÜLET

A piliscsabai képviselő-testület megalakulást követően az egyik legfontosabb feladatának tartotta a Nagytemplom állagmegóvását, valamint az ehhez szükséges pályázati források felkutatását. Ennek érdekében az első lépéseket még 2015-ben Száraz László atyával közösen tette meg, a toronysisak felújítására egy kisebb volumenű pályázati forrást is sikerült elnyernie.
Az elnyert pályázati összeget akkor sajnos az egyházmegye nem tudta kiegészíteni, így a felújítási munkálatok elmaradtak, de a háttérben a tervezők bevonásával tovább zajlottak az előkészítő munkálatok.
2020-ban a Piliscsabai Német Nemzetiségi Önkormányzat által a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt-től elnyert 150 millió Ft támogatásból, valamint a Székesfehérvári Egyházmegye által, a kivitelezéshez hiányzó közel 40 millió Ft-ból 2021 tavaszán elkezdődhetett a Nagytemplom toronysisakjának és főhomlokzatának felújítása. 2021 őszén, amikor az állványok lebontásra kerültek, nagyon nagy büszkeséggel konstatálhatta a város lakossága, hogy nem csak a környék legnagyobb, hanem az egyik legszebb temploma a miénk, amely 2021 adventjében országimázsfilmben is szerepelt.
A templom teljes külső megújulása érdekében adománygyűjtést szerveztünk. Sikerességét nemcsak az összeg nagysága, hanem az adományozók száma is bizonyítja, hogy milyen sok hívőnek, vagy éppen lokálpatriótának fontos városunk arculatának meghatározó éke.
Az eredményes gyűjtés is hozzájárulhatott ahhoz, hogy 2022 februárjában a Német Nemzetiségi Önkormányzat a templomfelújítás II. ütemére 100 millió Ft támogatást nyert, így még ebben az évben befejeződhet a templom külső megújulása.

2019-ben sikerült felújítani a plébánia épületét, így egy élhetőbb és egészségesebb környezetben tud élni a mindenkori plébános. Szabolcs atya elképzelése szerint megújult a plébániakert is.

A testület szívesen áll olyan ügy mellé, amely templomunk értékeire hívja fel a figyelmet. Így került a templom fő nevezetességének számító gótikus Madonna szobor a „Közös úton. Budapest és Krakkó a középkorban” című – a Budapesti Történeti Múzeum és a Muzeum Historyczne Miastra Krakowa közös kiállítására, ahol az érdeklődök először 2016-ban a budai várban, majd 2017-ben Krakkóban tekinthették meg. Szintén egy kiállításnak köszönheti megújulását a Szent Klára elragadtatását ábrázoló oltárkép.

Örömmel ad otthont egy-egy rendezvénynek a templom, legyen az akár hosszú múltra visszatekintő Egyházzenei Napok, akár Ars Sacra Fesztivál, vagy akár egy egyesület által szervezett koncert. 2018-ban és 2019-ben a Nagytemplomban rendezték meg az Országos Felnőtt és Ifjúsági Adventi Koszorúk Versenyét és Kiállítását.

2016 decemberében a Katolikus Karitász jubileumi éve, valamint a helyi szervezet megalakulásának 20. évfordulója alkalmából ünnepség keretében köszönte meg a testület a piliscsabai és a klotildligeti karitász tagok áldozatos munkáját. Támogatta a ministránsok utazását: 2016-ban Krakkóban rendezett Katolikus Ifjúsági Világtalálkozóra és 2018-ban a római ministránstalálkozóra. Az egyházközség életében fontos szerepet játszanak a nemzetiségek, akiknek a segítségére mindig számíthat a testület: úrnapi sátorkészítés, valamint körmenet német és szlovák énekekkel, keresztelő kápolna ólomüvegablakainak felajánlása, templomi kereplő és betlehem felújítása, kovácsolt vas munkák. 2021-től Szabolcs atya javaslatára és mindkét testület támogatásával ismét van havonta szlovák nyelvű szentmise a szombati elővételezett mise keretében. Minden évben megszervezésre kerül úrnapját követően a plébániai sütögetés, valamint a péliföldszentkereszti zarándoklat.

2015 pünkösdjén 13 képviselő és 2 póttag kezdte meg közös munkáját. A járvány miatt kétszer egy évvel meghosszabbított mandátumot egy képviselő nem tudta már vállalni, így 2021-ben távozott a testületből. A képviselő-testület köszönetet mond mindazoknak, akik áldozatos munkájukkal, vagy adományaikkal támogatták a piliscsabai plébániát.

Bálint Odett

A képviselő-testület tagjai:

Szilágyi Szabolcs

Gálffy Zsolt

Bálint Odett

Bella Ottó

Bélik Gábor

Fehérné Siristye Zsuzsanna

Joóné Prihisztál Ágnes
(2021-ben lemondott, helyére Tarsolyné Kurucz Ágnes került)

Müllner Tibor

Papanek Péter

Priegl Gyöngyi

Rábai Lászlóné

Rábai László

Tázer Pálné

Póttag: Jákli Gábor

FÁRIZS PÉTER

Kedves Testvérek!

A Covid miatti kétéves halasztás után eljött az idő, és új egyházközségi választás lesz. A mostani testület mandátuma hamarosan végéhez ér, ezért tartom fontosnak, hogy – miután a képviselő-testület egy jelentős része két ciklust is végig szolgált (2013-tól 2015-ig, illetve 2015-től 2022-ig), tekintsük át tömören, hogy a 9 év alatt, terveinkhez képest, mire is jutottunk.

A 2013-as klotildligeti egyházközségi választást Laci atya egyéves plébánosi működése után tartottuk meg. Akkor a képviselő-testület nagyobb mértékben kicserélődött, a közösség sok új, addig nem szolgáló tagot szavazott meg.

Röviddel megválasztásunk után, minden képviselővel személyes beszélgetést folytattunk, hogy megtaláljuk, melyek azok a legfontosabb ügyek, teendők, amelyekkel a testület munkacsoportjain belüli munkánkat kezdenénk. Ezután október elejére meghirdettünk egy kibővített testületi ülést külső támogató tagok részvételével, melyet egyházközségi fórumnak neveztünk, s ott már közösen tekintettük át a leendő feladatokat.

A 2015-os újabb választás – lévén, hogy a 2013-as egy csonka ciklusra vonatkozott – nagy részben megerősítette a testületi tagságot. Természetesen Szabolcs atya 2016-os érkezése után vele, az új plébánossal folytattuk a munkát, és egészítettük ki az eredetileg elképzelt jövő feladatait.

A teljesség igénye nélkül, fontosnak érzem felidézni itt, mi mindent terveztünk megvalósítani 2020-ig, ami végül a Covid-járvány miatt kétszeri hosszabbítással 2022-ig tartott:

- hívek bevonzása a plébániára (nyitott plébánia nap, takarítási napok ősszel és tavasszal, családi táborok)
- közösségek bevonzása a plébániára (baba-mama klub, férfisátor, cserkészek, Regnum stb.)
- plébániai közösségi terek kialakítása (plébániai papi lakrészek átalakítása, padlástér kihasználása)
- kert rendezése (játszótér kialakítása, parkosítás, pavilon)
- hívek hatékonyabb elérése és informálása (két levelezőlista, új honlap, Szívügy újság, miseközvetítés)
- új közösségek indulásának segítése (fiatal családos közösségek, Alfa-kurzus)
- templomépület felújítása (tető, szigetelés, ablakok, külső vakolás, festés, rámpa, stb.)
- egyházközségi tisztségviselők megbízása (kántor, könyvelő, sekrestyés, gondnok, kertész)
- ministránsok (folyamatos utánpótlás megteremtése)
- ökumené gyakorlása (taizéi ima, felekezeti látogatások, harangtúra)
- kicsi gyerekekkel történő foglalkozás a misék alatt (misekuckó)
- egyházi hozzájárulás beszedésének megújítása (rendszeres figyelemfelhívás, banki utalás)
- gazdasági tervezés (ténykövetés, pénzügyi gazdálkodás, pályázás, célzott gyűjtések)
- szociális tevékenység fokozottabb támogatása (célzott pénzügyi forrás biztosítása)
- jászfalusi templom és környezete (felújítás, illetve utóbb új templom felépítése)

Gondolom, ki-ki az őt érintő, fent felsorolt területeket figyelembe véve, el tudja dönteni, történtek-e olyan változások, amelyek előre vivők voltak, megvalósultak-e a tervek. Mi, a testületben úgy éltük meg, hogy sok mindenre vállalkoztunk, és talán szerénytelenség nélkül mondható, számos eredményt értünk el.

Néha, lehet, hogy túl is vállaltuk magunkat. Ezért nagy tanulság kell, hogy legyen a mi és a jövendő testület számára is, hogy létrehozni dolgokat a könnyebbik fele a cselekedeteinknek, ám a fenntartás, működtetés, karbantartás hosszú időszakon keresztül, vagy sokszor ismétlődően, az nagyon-nagyon nehéz és az az igazán embert próbáló.

Az elmúlt 9 év eredményei alapját azonban a közösség erejében kell keresnünk. A legfontosabbnak azt tartom, hogy a hívek, keresők, érdeklődők elérésében nagy lépést tudtunk tenni. A Szívügy listákon 430 fő felett van a megszólítható hívek, tagok száma. Ha ezt családokra vetítjük, akkor az 1000 fő feletti elérés egyáltalán nem elképzelhetetlen közösségünkben.

És ezért van az, hogy ha valaki segítséget kér az Agórán, szociális probléma, keresés, információ és egyéb témákban, akkor nagyon sokszor szinte perceken belül választ kaphat.

Így történt, hogy a 2013-as bevételeink (egyházi hozzájárulás, perselypénz, adományok), a közel 7 millió forintról 2021-re, – a Covid-időszak ellenére – 16 millió forintra nőttek úgy, hogy a köztes években folyamatos emelkedés volt.

S így lehetett – a pályázati lehetőségeket is kihasználva – a tervezett eseményeket, beruházásainkat, segítő szándékainkat finanszírozni.

És ez az eredője annak is, hogy az egyházmegye talán egyik legaktívabb közösségeként, a szinódus résztvevőjeként 50-nél több hozzászólás született, amelynek összegzése már a maga útját járva kapcsolódik az egyetemes szinódushoz.

Többször kezdtünk neki annak a gondolkodásnak, hogy hogyan lehetne hatékonyabban segíteni a plébános rendkívül sokrétű szolgálatát, mentesíteni olyan feladatok alól, amelyeket a világi testvérek is el tudnának végezni. Ez a feladat már az új testületre vár.

Fontosnak tartom ezért, hogy a munkacsoportok legfontosabb feladatait itt felsoroljam, hisz a tes-

tületi tagokra leadott jelölésetek ezekre a tevékenységekre kell, hogy vonatkozzon:

Lelkipásztori bizottság munkacsoportjai – elsődlegesen a plébános vezetésével

- Liturgikus munkacsoport (ministránsok, egyházzene)
- Misszió munkacsoport (hitoktatás, Alfa-kurzus, cigánypasztoráció, nem hívők megszólítása)
- Szociális munkacsoport (szociális segítségnyújtás, idősgondozás)
- Média munkacsoport (levelezőlista, Szívügy, honlap, miseközvetítés, fényképezés)
- Közösségi munkacsoport (nyitott plébánia, tavaszi és őszi takarítási napok, bál, közösségek létrejöttének segítése, ökumenikus rendezvények)
- Családgondozási munkacsoport (házasság, gyermeknevelés)

Gazdasági és építési bizottság munkacsoportjai - elsődlegesen a világi elnök vezetésével

- Gazdasági munkacsoport (gazdasági év tervezése, pénzügyi gazdálkodás, pályázás, beruházások elszámolása)
- Építési munkacsoport (beruházások technikai tervezése és lebonyolítása, tendereztetés)
- Üzemeltetési munkacsoport (épület- és kertgondnokság, temetőgondnokság)

A testületi tagság óriási megtiszteltetés, bizalom és elismerés a közösség részéről. Egyúttal nagy felelősség annak elvállalása. Úgy látom, hogy a mostani választás éppen időben történik. A regnáló testület hosszú ideje szolgál, a Covid-időszak talán lezárul, a közelünkben dúló háború és a nyugtalanság a nemzetközi és hazai térben azonban nem csitul. Mindennél fontosabb a helyi, különösen egyházi közösségek lelki egészsége, összetartása és eligazodása e bonyolult és veszélyes világban. És nagyon fontos segítenünk egymás és leginkább gyermekeink eligazodását a hangos, félrevezető mindennapokban.

Szeretném ösztönözni a fiatalabb, 30-50 éves korosztály tagjait, hogy vállalják a felelősséget mind a jelölésben, mind a jelöltség elfogadásában. És jó lenne, ha az idősebb generáció bölcsessége is ott lenne az új testületben. Bízzunk a Szentlélek kegyelmében, hogy egy jól együttműködő, testvéri és bölcs közösséget formál a megválasztottakból!

Végül személyesen szeretném megköszönni a Klotildligeti Egyházközség tagjainak a bizalmát, hogy 2005 óta képviselőként, 2013 óta pedig világi elnökként szolgálhattam a közösséget. A jövőben már választott pozícióban nem, de az egyházközség „civil" tagjaként továbbra is szeretettel és szívesen leszek tevőlegesen jelen az templomban és a plébánián.

Hálás köszönettel:

Fárizs Péter világi elnök

KLOTILDLIGETI KÉPVISELŐ-TESTÜLET

A leköszönő klotildligeti testületi tagokat megkérdeztük, hogy mit gondolnak a szolgálatukról. Íme, a válaszok.

dr. Áy Zoltán: Laci atya, amikor ide került plébánosnak, igyekezett gyorsan feltérképezni a közösséget. Feleségemmel, Andival örömmel működtünk vele együtt, mert sok ötletünk volt. Tehát 2013 óta néhány év kihagyással tagja vagyok a testületnek. Az egyházközség erősítse volt a cél, hogy minden közösség és az új egyházközségi tagok otthon érezzék magukat az egyházközségben. Kezdetben a közösségi munkacsoportban tevékenykedtem, de később inkább jegyzői feladatokat végeztem, és jogi kérdésekben segítettem.
Az évente megtartott közösségi nap (nyitott plébánia programja) feleségem ötlete volt, és ennek elindítására szívesen gondolok vissza. Szintén kezdeményezője voltam annak, hogy a babamama klubba járó anyukák kialakult baráti kapcsolatai mellett az apukák is jobban összebarátkozzanak, ezért kezdeményeztem egy kirándulást az apukáknak, aztán Nemes Bálint és Kiss Benedek vezetésével ebből alakult a férfisátor. Szeretnék másoknak is lehetőséget adni, hogy a Szentlélek hívására, a közösség számára megújulást jelentő ötletével közelebb vigye egyházközségünket Istenhez.

Katona Gyula: 1994 óta vagyok képviselő testületi tag, a mai napig. A folytonosságot egy ciklus kihagyása szakította meg. Édesapám, majd Édesanyám is aktív testületi tagok voltak hosszú éveken át, az ő nyomdokaiban járva vállaltam a megmérettetést. A klotildligeti közösségért vállaltam ezt a küldetést. Egyházközségünk megújulásához kívántam hozzájárulni munkámmal, mindemellett, a hagyományok megőrzéséhez és továbbadásához a következő generációnak. Az építési munkacsoportban dolgoztam. Büszke vagyok rá, hogy jó ebbe a templomba járni, e közösségnek tagja lenni. S hogy ezt így érzem, abban nagy szerepet játszik, hogy hosszú éveken át eredményesen tudtunk együtt dolgozni a testületi tagokkal, plébánosokkal, sokszor nehézségek árán is. Valamint arra, hogy a mára kialakult kép megalkotásához egy-két ecsetvonással én is hozzájárulhattam. Úgy gondolom, hogy ennyi idő után ideje lehetőséget biztosítani a fiatalabb generációnak. Átadva a tapasztalatainkat, sikereink és kudarcaink megélésének élményével együtt. Ez nem jelenti természetesen az Egyházközség életéből való kivonulásomat, hanem inkább a mögöttünk állók előre engedését.

Laza Zoltán: Még a '90-es években, Béla atya idejében lettem testületi tag. Akkoriban ez nem jelentett komoly elfoglaltságot, mert Béla atya maga szerette intézni az ügyeket. Tagságom még Mário atya idején is tartott, aki missziós munkákba igyekezett bevonni. Hosszabb szünet után Száraz Laci atya hívására vállaltam el újra a testületi munkát, és azóta folyamatosan képviselő vagyok. Szeretek dolgozni az Egyházközségért, az Egyházközségben. Voltam időközben önkormányzati képviselő is, de ott nem éreztem azt, hogy mindenki önzetlenül akar tenni a közjóért. Itt ezt tapasztalom meg, és ez gazdagít, örömmel tölt el. Szeretek együtt dolgozni azonos értékrendű emberekkel nemes célokért. A küldetésem csak annyi, szeretettel, önzetlenül szolgálni. Ezen kívül, mivel én a csabai temp-

lomba jártam gyermekkoromban, ahol tudom, próbálom csitítani a két plébánia közötti ellentétet. Eredetileg a közösségi munkacsoportba jelentkeztem, de aztán láttam, hogy vannak, akik ezt nálam jobban csinálják. Így végül a műszaki munkacsoportba delegáltam magam. Mégiscsak ehhez értek a legjobban. Legbüszkébb a plébániaépület átalakítására vagyok. Örülök, hogy sikerült úgy változtatni az épületen, hogy teret adjon az Egyházközség mai igényeinek, lehetőséget nyújtson a minél több közösségi összejövetelnek. Nagy öröm volt számomra, hogy mind a tervezésbe, mind a kivitelezésbe sikerült bevonni a plébánia közösségeiből több embert is. Természetesen vállalom továbbra is a munkát, ha az Egyházközség bizalmat szavaz nekem.

Tóth Klára: Közel 10 éve teljesítek szolgálatot a testületben. A hívek választása alapján kerültem be, öt – akkor még – kisgyermek édesanyjaként. Volt bennem aggodalom, hogy vállalhatom-e egyáltalán, hogy megfelelően tudom-e majd a munkát végezni. Ugyanakkor erős belső késztetést és meghívást éreztem. Mindig is volt bennem egy másodlagos hivatástudat – a családon túl – a plébániai Szent Szolgálat végzésére. És bár sokszor nehéz az itteni szolgálattétel, hiszen, mivel önkéntes munka, ki-ki a maga által állított mérce szerint vesz részt a feladatvégzésben. Egy nagyon fontos attitűdöt ugyanakkor megtanultam az évek alatt: a cél nem a száraz feladatvégzés, hanem annak lelkiismeretes végzésén keresztül a közösség építése és Jóistenhez vezetése. Az első ciklus első 3 évében az építési munkacsoport tagja voltam, és kisgyermekes édesanyaként a játszótér létrehozásának az ügyét fontosnak tartottam. Meg kellett terveztetni a kert adottságai szempontjából, gyógytornászszal egyeztetve, figyelemebe véve a szabványrendszert és jogi környezetet. Össze kellett kalapozni a forrást is. Az építés is a közösség erejét megmozgatva valósult meg. Valahogy így született az immár hagyománnyá vált, sokrésztvevős kertrendezési nap is. Az első napon közel kétszázan dolgoztunk önkéntesen és nagyon jó hangulatban. A játszótér célja: közösségépítés és misszió. A templommal átlósan szemben lakunk, és a mai napig olyan jó érzés hallani a gyerekek zsibongását, a kötélpálya zörgését, hogy él és szolgál a tér, tehát érdemes volt... Harmadik év után átváltottam a közösség és család munkacsoportba, nagy örömmel. Megszületett a nyitott plébánia és közösségi napok, a bál, a CsaTa, és mára eljutottunk oda, hogy a közösségek birtokba vették a plébániát. Hálát adhatunk érte a Jóistennek. Úgy gondolom, hogy új erőre van szükség, így nem vállalom a további képviselő-testületi szolgálatot. A Liget Segítőszolgálat létrehozása és működtetésének feladata vár rám.

Orbánné Szilágyi Éva: 2018 novemberében Szabolcs atya hívott fel, hogy én vagyok a következő a testületi listán, és vállalom-e a tagságot – csak másfél évről van szó, mert akkor lesz a következő választás. Nagy megtiszteltetés volt számomra, hogy az Egyházközség grémiumához csatlakozhatok. A közösség ereje, szeretete nagyon sokat adott számomra, most rajtam volt a sor, hogy visszaadjak abból, amit kaptam. Így természetesen igent mondtam, mint a jelölésre annak idején még Laci atyának. Akkor még nem tudtam, hogy életem egy nehéz szakasza következik. Furcsán hangzik, de a testületi munka nem növelte nehézségeimet, hanem kiemelt abból. A közösség szolgálata sokat tanított nekem, de talán a legfontosabb, hogy bármit is teszel hozzá a közösség építéséhez, annál jóval többet kapsz vissza, igaz egészen más, sokkal értékesebb formában. Mai világunkban a legbiztosabb pont, a családon túl, a közösségek ereje, ezt kell építenünk, gondoznunk. Jelenleg a közösségi és az építő munkacsoportban tevékenykedem. Nagyon szerettem a két közösségi tér kialakítását, ahogyan Laza Zolival együtt terveztük, szerveztük az építés folyamatát. Kedves emlékek a közösségi takarítási napok, ahol egy fáradt, de lelkileg feltöltött nap után jó visszatekinteni, mennyi munkát tudunk együtt elvégezni, jókedvvel, beszélgetésekkel. Mindenkit bíztatok, hogy bátran vállalja a jelölést és a testületi munkát!

Németh Béla: Emlékeim szerint a 2000. évben kezdtem testületi tevékenységemet. Világi ferencesként az Egyház szolgálatát is vállaltam, ezt itt Piliscsabán a testületben láttam részben megvalósíthatónak.

Korábban nem voltak munkacsoportok. Ezek Laci atya érkezése után alakultak – menet közben is. Mai formájuk már Szabi atya idején alakult ki. Korábban a közösségi munkacsoportban voltam, később átkértem magam a liturgikus munkacsoportba. Igyekeztem jól szolgálni. A közösségi munkacsoportban inkább (részben tudatosan) fék voltam, amivel nem szándékoztam visszahúzó erő lenni. Szívesen csináltam végig, még ha nem is volt mindig könnyű. Sok jó emlékem van, a legemlékezetesebb talán a templombúcsú és Béla atya 90. születésnapjának megünneplése 2006-ban. A feltételeknek sem felelek meg a korom miatt, de úgy gondolom, hogy át kell adnunk a stafétabotot a fiatalabbaknak. Ők sok szempontból felkészültebbek az új idők problémáinak kezelésében és a feladatok megoldásában. Ha elsődlegesen a közösség lelki igényire, a körülöttünk élők „belső éhségére" (és nem csak a megoldandó feladatokra) figyelnek, biztosan megállják helyüket, sőt, nálunk eredményesebben támogathatják Szabolcs atyát, de a mindenkori plébánost is. A Szentlélek nem fogja megtagadni segítségét.

Farkas Elekné, Márti: 2013 tavaszán Laci atya összehívta a klotildligeti közösség azon tagjait, akik szívesen részt vettek volna az egyházközségi munkában. Beszélt arról, hogy munkacsoportokban lehet hatékonyan dolgozni, és hogy ezek a csoportok hogyan egészíthetik ki egymást. A testületi munkához a bibliai „12 apostol és 72 tanítvány" felállást javasolta. A szociális munkacsoportba azonnal jelentkeztem, mivel ahhoz megvan a megfelelő képzettségem és aktív koromban nagyon szerettem ezt a munkát. Meglepett, hogy a többi jelenlévőnek nem volt ennyire vonzó a szociális munka. Májusban megalakult az új képviselőtestület. Akkor kértem Laci atyát, hogy az én „hetvenkettőm" a karitász csoport lehessen. Olyannyira megkaptam az engedélyt, hogy hamarosan a csoport vezetésével is megbízott. Így az egyházközségi szociális munkát megfelelő támogatással végezhettem. Miért vállaltam ezt a munkát? Mert úgy érzem, nekem az emberekkel foglalkozás élethivatásom. Jó ezt a munkát végezni bárhol, de ilyen ideális, szívet melengető környezetben, mint Klotildliget, maga a kegyelem. Itt születtem. Itt vagyok otthon. Ismerem a családokat több generációra visszamenőleg, és ismerem a fiatalokat a gyerekeim és unokáim kapcsán. Hogy mi a küldetésem? Erre nem könnyű válaszolni. Talán az, hogy ezzel a bennem lévő nagy szeretettel megfertőzzem a környezetemet, hogy

éreztessem az ide költöző fiatalokkal, hogy a Jóisten tenyerére érkeztek. Büszke leginkább arra vagyok, hogy a karitász csoportunk közel 10 éve ugyanazokkal a tagokkal működik. Jöttek néhányan újak, akik remek munkatársak. El nem ment senki. Életkorom miatt nem jelöltetem magam a következő testületbe.

Paczolay Balázs: „Emberemlékezet óta", kb. 25 éve vagyok tag, még Béla atya idejében kezdtem. Nem hívtak, ott voltam a templomban. Nagyon emlékszem Rita nővér mondatára: „Balázskám, ne beszélj mindenbe bele, te még »gyüttment« vagy!" Ami a szolgálatot illeti, ezek jutnak eszembe: helyi elköteleződés, szolgálat, a megajándékozottságból visszaadni Istennek és embertársaimnak, és talán nagyképűnek tűnhet, de a szerető Isten országának építése itt és most. Püspöki székhelyről jövök, sokat ministráltam, mindig a liturgia körül sündörögtem, most is ebben a munkacsoportban dolgozom. Legbüszkébb a szentségi kápolnára vagyok. Terveztük és megvalósítottuk, lehetőséget adva az Oltáriszentséggel való személyes találkozásnak, egyéni imádságnak, elcsendesedésnek. Szándékaink szerint, de mégis meglepődve tapasztaltuk, hogy az Úr megáldotta elképzelésünket, szinte a nap minden percében van szentségimádó a kápolnában. Istennek legyen hála! Amíg erőm engedi és az egyházközség számít a szolgálatomra, szívesen vállalom.
Áldás, békesség!

Udvarhelyi Zsuzsanna: 2013-ban hívott meg Száraz Laci atya az alakuló testületbe. Éppen várandós voltam a negyedik gyermekünkkel, így először nemet mondtam, aztán egyik reggel arra ébredtem, hogy mégis elvállalom. Nem bántam meg. Angol-teológia szakon végeztem, egyetemista korom óta foglalkoztat az Egyházban való részvétel. Mondhatnám, nagyon sokat készültem erre a szerepvállalásra, de ez csak utólag tudatosult bennem. Nagy hála van bennem az elmúlt kilenc évért. Sok szép pillanat volt, és felemelő volt olyan emberekkel együtt dolgozni, akik hitelesen, szeretettel és bölcsen vitték, viszik ezt a szolgálatot. Ez az időszak bő gyümölcsöket hozott, melyek részben láthatóak, részben a szívekben rejtőznek. Kezdetben a közösségi, majd a média munkacsoportban dolgoztam. Hálás vagyok a munkacsoportom állandó, megbízható szolgálatáért. Ez az egyházközség egy kincsesbánya, itt mindenkiben hatalmas tenni akarás és felelősségérzet munkál. A jó szeleket csak be kell fogni a vitorlába, és már repül is a hajó! Szívügyem az ökumené. Az ökumenikus harangtúra, az ottani gyermekfoglalkozások, a reformátusokkal és az evangélikusokkal való együttműködés nagy élmény volt. Az idén meghirdetett szinódus pedig alkalmat adott sok elkötelezett hívő ember szerteágazó gondolatainak az összegzésére. A helyi anyag összeállításán túl részt vehettem az esperesi kerületi anyag szövegezésében is. Virágvasárnap a testületi tagok sorban állunk és együtt bevonulunk a templomba a friss ágakkal. Ez nekem hosszú évek óta hátborzongatóan szép élmény: Jézus után mehetek, a társaimmal együtt, és felajánlhatom a szolgálatomat a közösségért. Kívánom, hogy más is megtapasztalja ezt az örömet! Szívesen átadom a helyemet a testületben. Néhány ügyet pedig szívesen képviselek tovább a 72 tanítvány egyikeként.

Udvarhelyi Zsuzsanna

PILISJÁSZFALU – VISSZATEKINTÉS

Fodor Krisztián: Megérkezem a kápolnához. Bár már jó néhány éve áll, még mindig örülök neki, hogy van méltó helyünk, ahol találkozhatunk Istennel, egymással. Van helye a közösségnek, ismerjük minden szegletét, tudjuk, melyik hónapban világít a lemenő nap éppen Szabi atya szemébe.

Bár az épület csak kő, meg fa, meg radiátorok és lámpák, mégis több a puszta anyagnál, mert otthont ad nekünk. Otthont, amit szépítünk, és próbálunk még élhetőbbé tenni. Készült hangosítás, egy gyönyörű, kőből faragott szenteltvíztartó, és aki mostanában járt ott, láthatta, hogy a parkoló is megszépül. Nekem mindig a közösség erejét mutatja, hogy vannak olyan tagjai, akik időt, energiát, fizikai munkát szánnak arra, hogy a többieknek jobb legyen.

Mikor esténként jövök haza, gyakran látom, hogy ég a villany a kápolnában. Ilyenkor mindig lelassítok, és próbálok belesni, kik vannak ott éppen. Imádkozó emberek. Közbenjáró ima, szentségimádás. Imre gyakorol az orgonán. Ima az is, a mindennapok imája.

A takarítási nap minden alkalommal külön élmény. Nagyon sokan jövünk össze, olyanok is, akik többnyire más szentmisére járnak. Van, aki már korán ott van, van, aki a szakértelmet hozza, más a jó témákat a munka közbeni beszélgetéshez. Tízórai is érkezik, aztán néhány gyerek kisméretű ásókkal. Együtt vagyunk, közösen dolgozunk egymásért.

Vannak aztán olyanok is, amiben különlegesek vagyunk, nekem mindenképp. Felváltva készülnek gyerekek és felnőttek a pásztorjátékra, és így minden alkalom másként különleges. Vannak többé-kevésbé állandó ministránsaink, akik képtelenek szimmetrikusan elhelyezkedni az oltár körül. Van abban valami szimbólumértékű, ahogy a csengő, bor-víz oldalán tömörülnek, közel a szolgálat helyéhez.

Él a közösség, és mindig örülök, ha piliscsabai hívek jönnek hozzánk vendégségbe, és őket is be tudjuk fogadni egy-egy vasárnap erejéig. Így még többek vagyunk, a vasárnap esti misére még gazdagabbá válunk. Nagy hála mindenkinek, legfőképp a Jóistennek, hogy ad kegyelmet békében, szeretetben együtt lenni.

Takács Tibor: Nagyjából 15 éve vagyok a testület tagja, de pontosan nem emlékszem, mert a testületi tagság és a jászfalusi kápolnaszék tagság összefolyik az emlékeimben. Elhívásom „valahogy" úgy adódott, hogy nem mondtam nemet…

A jászfalusi munkacsoportban dolgoztam, hogy a helyi közösség építését segíthessem. Büszke vagyok arra, hogy ez sikerült, kialakult egy közösség, és a romjaiból felépítettük a kápolnát is.

A testületi szolgálatban most már inkább átadnám a terepet a lelkes új generációnak!

KÉPVISELŐTESTÜLETI VÁLASZTÁS

Választó:

- 18 éves elmúlt
- gyakorló katolikus: minden vasárnap jár szentmisére Piliscsabára vagy Klotildligetre vagy Pilisjászfalura
- a fentiek közül egy helyre szavazhat, oda, ahová rendszeresen jár szentmisére
- fizeti az egyházi adót

Jelölhető:

- 18 és 70 életév között van (a plébános egyedi kivételt tehet)
- piliscsabai vagy pilisjászfalui lakos: életvitelszerűen itt él volt elsőáldozó, bérmálkozó, és rendezett a házassága
- gyakorló katolikus: minden vasárnap jár szentmisére Piliscsabára vagy Klotildligetre vagy Pilisjászfalura
- a fentiek közül ott választható, ahová rendszeresen jár szentmisére
- fizeti az egyházi adót

Választható:

- az adott munkacsoporttal járó feladatkört évközben betölti és megfelelő időt szán rá (missziós, szociális, liturgikus, közösségi, család, média, gondnoki, építési, gazdasági)
- rendszeresen és aktívan részt vesz a testületi üléseken, amin beszámol az elmúlt időszakban végzett tevékenységéről, és segíti az adott kérdésekben a döntéshozatalt
- képes együtt dolgozni a plébánossal, és a testületi tagokkal
- nyitott a másik testülettel való együttmunkálkodásra
- a megválasztott tagnak ezen kitételeknek a későbbiek során is meg kell felelnie, ha valamelyik fenti feltételnek nem felel meg, a testületi tagsága megszűnik

Felállás:

- két testület lesz: a piliscsabai és a klotildligeti plébániáé
- egy kápolnaszék lesz: a pilisjászfalui fíliáé
- a testületekbe 10-10 tag választható
- a kápolnaszékbe 3 tag választható
- a legtöbb első 10-10 (testületek), illetve 3 (kápolnaszék) szavazatott kapott jelölt lesz testületi tag, de legalább 20 szavazatot el kell érni ahhoz, hogy valakit megválasztottnak lehessen tekinteni.
- ha nincs elég jelölt, vagy ha nincs elég szavazattal rendelkező tag, akkor a plébános jelöli ki a hiányzó tagokat

Menetrend:

- április 23-24: Beszélek a választásról
- április 30-május 1 és május 7-8: jelölési hétvégék – misék után a választók bedobják egy urnába, olvasható írással a templomuk nevét és a jelöltek teljes nevét
- május 9-13: felhívom az érvényesen jelölteket (akik megfelelnek a jelölhetőség feltételeinek), hogy vállalják-e a jelöltséget
- május 14-15 és május 21-22: szavazás – misék után a választók bedobják egy urnába, olvasható írással a szavazólapot, maximum tíz (illetve Pilisjászfalun három) jelöltre lehet szavazni
- május 23-27: szavazatszámlálás – három ember titoktartás alatt megszámolja a szavazatokat és az eredményt közli a plébánossal, aki szól a megválasztottaknak
- május 28-29: eredményhirdetés – szóban, listákon, templokban kifüggesztve
- június 5: Pünkösd, beiktatás – mise alatt elől ülnek, és annak keretében leteszik az esküt

KARITÁSZ A MENEKÜLTEK SEGÍTÉSÉBEN

Február 24-én kitört az orosz-ukrán háború.

A magyar segélyszervezetek napokon belül a határon voltak. Fogadták és segítették a háború elől menekülőket. Önkéntesek várták a Keleti és Nyugati pályaudvaron a vonattal érkezőket, meleg ételt és éjszakai pihenést biztosítottak számukra. Munkájukat fáradtan, de fáradhatatlan segíteni akarással végzik most is, nap, mint nap.

Piliscsaba az elsők között indította meg az adománygyűjtést. Már az első szombat délelőtt sokan hoztak tartós élelmiszert, tisztító és tisztasági szereket, ágyneműt, matracokat az önkormányzati gyűjtőhelyre.

A Polgármester összehívta a három felekezet képviselőit, a kollégiumok vezetőit, a családsegítő munkatársait és a karitász képviselőjét. Minden résztvevő szervezet vállalta, hogy a maga keretein belül, részt vállal a segítségnyújtásban.

Megállapodtunk, hogy az adományokból első helyen az ide érkező menekültek részesülnek, majd a testvértelepülés Aklihegy. Kárpátaljára, a testvértelepülésre, az önkéntes tűzoltók vállalták az adományok kiszállítását. A katolikus templomokban Szilágyi Szabolcs atya pénzgyűjtést indított, amiből meg tudtuk és tudjuk vásárolni a kért, szükséges dolgokat.

A határmenti területen gyorsan hiánycikk lett a liszt. A képviselő-testület támogatásával a klotildligeti karitász csoport 1 tonna lisztet és 40 kg élesztőt küldött Aklihegyre, ahol a környék péksége működik.

Március elején megkereste a karitászt az ungvári Szent György plébániához tartozó karitász vezetője. Most ők működtetik a Magyar Házban lévő, kiürült kollégiumot. Hatalmas menekültforgalmuk van, akiknek ételt kell adni és mosni, takarítani rájuk. Működtetnek egy ingyenkonyhát, ahova a város szegényei és menekültek jönnek, és támogatják a plébániához tartozó 4 kis falut. Janig Péter atya, a templom plébánosa elmondta, hogy nem tudjuk elképzelni azt a szükséget és elmaradottságot, ahogy ezekben a falvakban élnek az emberek.

A hívek által átutalt pénzből 150 000 forint értékben tartós élelmiszert és 60 000 forintért tisztító és tisztasági szereket, az önkormányzati gyűjtésből ágyneműt küldtünk. Ugyanekkora szállítmányra ismét megadta az engedélyt a képviselőtestület. Ez az adomány húsvét előtt fog hozzájuk érkezni.

Menekült családok vannak Piliscsabán, de – egyelőre – kevesen. Ők családoknál, és a két kollégiumban vannak elszállásolva, nekik a gyűjtött adományokból juttatunk. A egyik családnak egy üresen álló kis házat rendeztünk be a hívek adományából.

Az evangélikus egyház az éppen zajló építkezés ellenére a Béthelbe fogadott be több családot. Az ő ellátásukra 100 000 forintot utaltunk.

Köszönjük a hívek gyors és hatékony segítségét! Bis dat, qui cito dat.

Szeretettel:

Farkas Márta,
a karitász csoport vezetője

VÁLASZ AHÁBORÚRA: „FELÍCIA”

Érdekes jele a Gondviselő Isten szeretetének, hogy az orosz-ukrán háború kitörésének napján – február 24-én hajnalban – megszületett egy kislány, akit még egy jó félévvel ezelőtt „nem kívánt terhesség”-ként tartottak nyilván az egészségügyben. Akkor csörrent meg a telefonom a fáradt anyuka örömhírével, amikor az orosz csapatok megkezdték a bevonulást Ukrajnába, 5 órakor.

Az is érdekes, hogy a mindent felemészteni szándékozó gonoszság árnyékában egy édesanya úgy dönt pár nappal a szülés előtt – nem tudva a szó jelentését(!), hogy a Felícia – Boldogság (gyermeke) nevet adja a kicsinyének, holott előtte teljesen más neveken gondolkodott.

A történet ott kezdődött, hogy férjemnek tavaly karácsony előtt egy jómódú üzletember barátja azt mondta, „Ebben az évben mindent elértem, sikeresek vagyunk, jó lett a gazdasági évünk, csak egyvalamit nem tudok megoldani. Egy hetedik hónapos várandós kismamát, korábbi sportklub-beli társamat az utcára tették. Nem tudsz valamit tenni?” „Megérkezett, akire vártunk – jött haza lelkesen Tóni, – akiért annyit imádkoztunk, amire még Ferenc atya kezdett bíztatni bennünket!” Nem értettem, aztán ahogy mesélte, megértettem. A mi ajtónkon kopogtatott, de aztán a plébániánkra lépett be a Gondviselő Isten. Egy halálra szánt, de életben maradt magzat keresett édesanyjával szállást, és mi, klotildligetiek, piliscsabaiak és sok más jótevő, befogadtuk. Ebben az eszement világban egy apró kis csoda vagy nagy csoda? Talán az teszi ezt igazán naggyá, hogy mindenki, de szó szerint mindenki, akitől bármi segítséget kértünk, azonnal segített.

Felicia és édesanyja jól van, jelenleg Dominika nővérék oltalmazó közelségében. Nagyon hálásan köszönjük a nevükben is azt a segítséget, amit tőletek kaptak, kapnak: imádságot, mindennap meleg ebédet, testvéri jó szót, anyatársi segítséget, ruhát, pelenkát, odafigyelést, élelmiszer-adományt, pénzbeli támogatást, gépkocsi-ügyintézést, adminisztrációs segítséget, jogi tanácsadást. Az édesanya nagyon boldog kicsi babájával, és elmondhatatlanul hálás közösségünk minden tagjának, hogy a számára terhes időszakból áldott időszak lehetett. Megrendítő volt látni azt, hogy pillanatok alatt gyűlt össze több mint egymillió forint; tudni azt, hogy van, aki rendszeresen utal kisebb összeget a neki nyitott számlára, hogy a Mamaklub fáradhatatlanjai mindennap viszik az ebédet, hogy a helyi MCM bolt havi utalványt biztosít ellátásukhoz, hogy a családsegítő, a Karitász csoport egy emberként áll mögötte.

Kedves Testvérek! Az anyuka jó helyen van, azonban a jelenlegi szállás átalakítása után gondolkodunk az elhelyezésén, egy szoba-fürdőszoba kombinációval, ami az Egyházközségi Nővérek Társasága kápolnája feletti első emeleten van. Tudom, hogy a háború, a menekültek segítése is újabb támogatási célt ad sokatok számára, azonban szeretettel ajánlom továbbra is imáitokba és adományozó szívetekbe a mi kis „menekültünket” is.

A hathetes kor után minden más lesz. A feladat neheze most következik. Egy sok szempontból megsebzett, számos nehézséggel küzdő anyukát és kicsinyét meg kell próbálni sok-sok szeretettel visszavezetni az életbe, családjához, visszailleszteni közösségeibe, lehetőséget adni neki, nekik az újrakezdésre.

Azt hiszem, nagy jelek ők nekünk. A lelki örökbefogadás sok-sok imádságának áldott gyümölcsét kaptuk: sokan sosem látják meg, akiért imádkoznak. Különös kegyelem ez és talán – mivel ő az ötödik, abortusz elől menedéket kereső anya-baba páros, akit Mária nővérék segítenek – egy újabb jel lelkileg és közösségében is erős egyházközségünknek.
Jó volt látni Szabolcs atyával a sok lelki adoptáló fogadalmát ismét. Lehet, hogy még jobban ki kell nyitnunk az ajtót, lehet, hogy hamarosan a hatodik és hetedik szálláskeresőt is be kell fogadnunk? Imádkozzunk együtt is sokat, hogy mindig ugyanilyen nyitott szívvel legyünk, és ne fáradjunk bele a jótettekbe. Deo Gratias, köszönet, hála mindenkinek!

Szeretettel:

Hettyey Ágó

Támogatási lehetőségek:

Pénzbeli adományaitokat mindennapi ellátásuk támogatására az Egyházközségi Nővérek Társaságának alábbi, elkülönített CIB bankszámlájára várjuk: 10702143-69458145-51200002.

Aki a kialakítandó „BABAMAMA LAK”-ra adja az összeget, kérem, ezt feltétlenül írja oda, hogy azt arra tudjuk szánni, és mielőbb elkezdhessék a munkát.

PÜSPÖKI SZINÓDUS 2023

A piliscsabai, klotildligeti és jászfalusi hívek üzenete.

Egyházközségünkben több mint 50 hozzászólás érkezett a Püspöki Szinódus számára. Több közösség is írt gondolatokat. Ezeket rendszereztük, és tovább küldtük az esperesi kerület részére. Ott a környék egyházközségeinek anyagával egybegyúrva üzenetünk eljutott a Székesfehérvári Püspökségre. Alább olvasható a saját anyagunk kivonata.

Hogyan látom az Egyházunkat korunkban?

1. Kétezer éve ugyanaz: szent és erős, de sebzett és bűnös
2. Változóban: Európa válságban, a népegyház megszűnt, az intézményrendszer roskadozik, szigetek kiépülőben
3. Értékek feladása, a nyugati „PC kultúrának" való megfelelés zajlik
4. Stílusa és kommunikációja merev, távolságtartó és idejétmúlt
5. Középszerű
6. Jelen van a mindennapi életben és hangoztatja az álláspontját; a közösségei által sokszínű
7. A Magyar Katolikus Egyház: anyagilag kiszolgáltatott a mindenkori kormánynak és ingyen munkára alapoz
8. Piliscsabán az Egyház: élő és gyümölcsöző

Mire hívja a Lélek ma az Egyházat?

1. Megtérésre, hitelességre és imára
2. Az isteni igazság és Krisztus melletti kiállásra, tanúságtételre, a „PC kultúrával" való szembeszállásra
3. A püspökök fényűzésének, alkalmatlanságának, a megkövültségnek, a felsőbbrendűségnek a megváltoztatására, a visszaélések felderítésére
4. Diákónusok szentelésére, világi segítők alkalmazására, a plébániai élet átszervezésére és a nők hangsúlyosabb szerepvállalására
5. Nyitásra, új nyelvezet használatára, misszióra, az Egyház társadalmi tanításának megismerésére
6. A hívekkel való párbeszédre, ítélkezés helyett elfogadásra
7. Valós, gyakorlati ökumenéra, elzárkózás helyett nyitottságra a másként gondolkodókkal
8. Szegényekkel való szolidaritásra, nagyszívűségre és mértéktartásra
9. A családok, a fiatalokok és a gyermekek pasztorációjára
10. A liturgia magyarázatára, a hagyományok ápolására, a művészeti értékek megismertetésére
11. A papi élet reformjára, papi közösségek kialakítására, a görögkatolikus minta átvételére
12. Lelki életre: lelkivezetésre, az önismeret és a mentálhigiéne alkalmazására

„NYITOTT PLÉBÁNIA NAP" NYOLCADIK ALKALOMMAL

Nyolc éve már, hogy Száraz László atya ötlete nyomán kinyitotta kapuit a ligeti plébánia és megtartottuk az első közösségi napot. Az elnevezés kifejezte, hogy mostantól a plébánia mindenki előtt nyitva áll, hiszen az a közösségeké.
Ez Laci atya ideérkeztével újdonságnak számított. Ő azt mondta: a plébániának a közösségek közösségének kell lennie.

Az első alkalommal – Csizmazia Andi ötlete nyomán – felkértük a közösségeket, hogy egy-egy asztalnál mutassák be tevékenységüket. Színes sátrak, standok készültek, és mindenki rácsodálkozhatott a másik létére, működésére.
De hívtunk könyves és újságos standot is, a keresztény kiadványok legjavából.
Igyekeztünk minden évben más-más témát körbejárni előadások, beszélgetések segítségével. Az egyik évben az önismeretről, Szent László évében a hősiességről, máskor pedig a hivatásról beszélgettünk. Tornai M. Petra nővér tavalyi művészettörténeti előadása a klarissza rend piliscsabai emlékeiről talán még minden résztvevő emlékezetében él. „Mater Dei és az ő materei" címmel az előadás felvétele megtalálható a honlapunkon. A kiflis, házi joghurtos reggeliről, a tornáról vagy futásról (!) a szervezők, a finom ebédről pedig jó szakácsaink gondoskodtak.

Délután általában borkóstoló, és mindenféle játék volt kicsiknek, nagyoknak. Azóta eltelt jó pár év, és a plébánia „nyitva maradt", sőt, ki is bővült, új helyiségeket kapott. Teret adva férfiaknak, nőknek, fiataloknak, öregeknek, hittanórának, cserkészetnek, Regnumnak, Karitász megbeszélésnek, lelkinapnak, cigány keresztútnak.

Közösségünk nagy napját az idén is megünnepeljük, így szeretettel invitálunk MINDENKIT Piliscsaba és Jászfalu összes szegletéből a közösségek ünnepére, a nyitott plébánia napjára, május 14-én. A nap témája: az Eucharisztia tisztelete és a NEK élményeinek felidézése. Vendégünk Lackfi János, költő, a NEK hírnöke, aki segítségünkre lesz abban, hogy feleleveníthessük őszi élményeinket. Kérünk Benneteket, hogy készüljetek Ti is, és hozzátok el élményeiteket, gondolataitokat, emlékeiteket az őszi programokkal kapcsolatban. Külön kérjük azt a több mint 50 önkéntest, akik Piliscsabáról segítették a nemzetközi találkozó lebonyolítását, hogy jöjjenek el, és osszák meg élményeiket, legjobb történeteiket a kiscsoportos beszélgetésekben.

Az ő jelentkezéseiket aprogram előtt várja Orbánné Szilágyi Éva.

Május 14. Nyitott Plébánia Napja

Az Eucharisztia tisztelete a NEK élményeinek tükrében

9:00 ima, reggeli torna és közös reggeli
10:00 Szabolcs atya gondolatai az Eucharisztia tiszteletéről
10:30 Lackfi János, költő, NEK-hírnök vezetésével közös élmény megosztás a találkozóról, kiscsoportos beszélgetés
12:00 A NEK-en szereplő Boldog Emília Katolikus Cigány Közösség táncbemutatója
13:00 közös ebéd, sütemény (kérjük, a sütit Ti hozzátok!)
15:00 borkóstoló Bodzay Zsuzsával, játékok, kézműves foglalkozások, beszélgetés

Azelőadások alatt gyermekfelügyeletet biztosítunk.

BEMUTATKOZIK ABOLDOG EMÍLIA KÖZÖSSÉG

Az evangélikusok Tanodájában ismerkedtem meg **Kotricz Kató**val, a helyi katolikus cigány közösség vezetőjével. A Tanoda szombat délutáni cigány-magyar együttlétén éppen azt csodáltam, milyen természetesen és nagy szeretettel fordulnak oda a cigány testvéreinkhez az ottaniak. Katóval ebéd közben ismerkedtünk meg. Nagyon jót beszélgettünk, és hamar egyeztettünk egy találkozót a ligeti plébániára. Itt tudtam meg részleteket a Boldog Emília Közösségről, és azt is, hogy a közösséggel éppen egy rendkívüli fotózásra készülnek.

Mesélj nekem a kezdetekről!

Édesapám, Kotricz József 2015-ben egy római zarándoklaton tért meg, amit Székely János püspök úr vezetett. Utána elment az első férfi cigány Cursillóra, és megváltozott az élete. Édesanyámmal nem tudtuk mire vélni a nagy változást, így mi is elmentünk az első női cigány Cursillóra. Akkor már értettük, hogy Apukám miért van kicserélve. Elővettük otthon a porosodó Bibliát, felolvastunk, mindenki elmondta az élményeit, együtt imádkoztunk, nagyon szép időszak volt. Aztán rájöttünk, hogy jó volna, ha többen lennénk, ha alkotnánk egy közösséget, és kezdtünk megszólítani embereket. Apukám a férfiakért volt felelős, mi Anyuval a nőkért. Elvégeztünk egy munkatárs képzőt, és az új jelölteknek (így hívják a Cursillo résztvevőit) indítottunk egy új képzést. Sokakat megszólítottunk Piliscsabán kívül Csobánkán, Dömösön, Esztergomban.

Aztán hogyan folytatódott?

Nekem nem volt munkám. Azt kértem a Jóistentől, hogy adjon nekem munkát. 2016-ban Székely János akkori segédpüspök munkalehetőséget kínált nekem: a Boldog Ceferino Roma Miszszió irodavezetője lettem Esztergomban. Nagyon szép időszak volt. Roma szentmiséket tartottunk roma nyelven, volt bibliaóránk, tanodát működtettünk, volt baba-mama klub, rendszeres adományosztás. Szerveztünk zarándoklatokat. Elindult a hit iskolája, ami 8 általános elvégzése után közösségszervezői tanúsítványt adott a cigányoknak. Egyre többen megtértek, őket mind elvittük erre e képzésre is. Mindenki fejlődött. Közben nekem eszembe jutott, hogy itt Piliscsabán is kellene valamit csinálni. Itt is kezdtünk családi napokat, szentmiséket szervezni. Dicsőítő zenekar is jött ide a Nagytemplomba Esztergomból.

Hányan voltatok? Hogyan alakult Piliscsabán a közösség?

Akkoriban 20-25-en. Aztán a püspök atyát áthelyezték Szombathelyre. Az esztergomi ház tevékenysége megváltozott, zarándokház lett belőle. Püspök úr segítségét kértem, hogy egyesületet alapíthassak, és folytathassam azt a tevékenységet, amit Esztergomban elkezdtünk. 2018-ban alapítottuk meg a Boldog Emília Egyesületet Piliscsabán. Az első tevékenységünk az volt, hogy Boldog Emília megemlékezést tartottunk a Klarissza házban. Aztán nyáron szerveztük az első holokauszt napot keresztúttal egybekötve. Ezt azóta is minden évben megtartjuk, mindig más településen. Az idén Piliscsabán volt.

Kicsoda Boldog Emília?

Ő nagyon fontos nekünk. 2017-ben avatták boldoggá, az első cigány asszony, akit boldoggá avattak, így rögtön tudtam, hogy róla kell elnevezünk az egyesületet. A férfiak szentje Ceferino, de végre lett egy női példakép is. Ő egy egyszerű, kosárfonó cigány asszony volt, aki a spanyol polgárháború idején várandósan fogságba került. Katolikus asszonyokkal együtt volt bebörtönözve, akik megtérítették. A keresztényüldöző hatalomnak nem volt hajlandó elárulni, hogy ki volt a hitoktatója, így megbüntették. A gyermekét egyedül szülte meg, megkeresztelte, és röviddel utána meg is halt. Vértanúhalált halt a hitéért. Ezért lett boldog.

Hogyan ment tovább az egyesület?

Az első nagyobb zarándoklatunk 2020-ban Rómába volt. Nagyon szép élmény volt, voltunk a Vatikánban és megnéztük a nevezetességeket. Közben elkezdtük kialakítani a színjátszó csoportot. Ők főleg csobánkai gyerekek. Mátraverebélyen a cigánybúcsún adtak elő tavaly egy dicsőítő táncot a Legyetek jók, ha tudtok zenéjére. Ebben Apukámnak komoly része volt, beöltözött Fülöp atyának. Ez egy zenés produkció volt. Hagyományőrző napokat is csinálunk, de mindig a hittel összekötve. Vagy Beer Miklós atya vagy Székely János atya jön el ezekre.

Meg tudjátok szólítani azokat a cigányokat, akik nem hívők?

Igen, az a titka, hogy a hagyományőrzést kapcsoljuk össze a hívő programmal. Sokan azért jönnek el, mert hozzánk akarnak tartozni. Főzés mindig van. Az kell. Valamivel be kell őket vonzani.

Mire vagy még büszke?

Ja, igen! A Nemzeti Eucharisztikus Kongresszuson is részt vettünk. Az egyesület képviselte a magyarországi roma hagyományőrző táncot. A tánccsoportunk itt Piliscsabán működik gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Nagy sikerünk volt, kaptunk köszönőlevelet. Ott romungro, cigány nyelven én olvastam fel az evangéliumot. Ebben az volt a szép, hogy sokfajta roma nyelv van. Van a lovári, beás, szintó. Mi a kárpáti nyelvet beszéljük itt Piliscsabán meg Csobánkán. Ez a legrégebbi cigány nyelv. Amit elém tettek ott a kongresszuson, az lovári nyelven volt. Szóltam a szervezőknek, és átírták kárpátira, így a mi nyelvünkön olvashattam fel az evangéliumot. Fordítóval hallgatták az emberek.

Ez olyan, mint a nyelvjárások?

Igen, a kiejtésben van leginkább különbség. De megérteni megértjük egymást. Aztán arra is büszke vagyok, hogy minden támogatás nélkül, adományokból szerveztünk hittan tábort hátrányos helyzetű gyerekeknek Visegrádon. Nagyon nagy sikere volt. Volt olyan gyerek, aki akkor mozdult ki először az otthonából. Elvittük őket a Dunára hajózni, nagy élmény volt nekik.

Mit terveztek most?

Május 19-22-ig lesz az új Cursillo. Ide nem csak cigányokat várunk. Bárki jelentkezhet, aki jobban meg akarja ismerni önmagát és a katolikus hitet. Ez egy rövid keresztény tanfolyam, mi úgy mondjuk. Beer Miklós püspök és Nagy Tamás atya lesznek velünk. Vannak már helyi jelöltek szép számmal. A Iosephinumban leszünk.

Mi a titok? Hogyan hívjátok el az embereket?

Van ennek egy módszere. Tedd barátoddá! Ismerd meg jobban, és mutasd be másik Barátodnak, Krisztusnak. Másképp nem működik. Ehhez kell egy baráti kapcsolat. Apukám halála után (2021 nyara – a szerk.) sokan eljöttek »

» az ő emléke miatt. Amíg élt, nem jöttek, most, hogy meghalt az ő tiszteletére eljöttek. Azt tudni kell, hogy aki eljön a Cursillóra, azt nem mi hívjuk, hanem maga Krisztus.

Apukád életében kitartott a változás?
Igen, halála előtt még fellépett a mátraverebélyi dicsőítésben. Aztán kitalálta, hogy vigyük el jutalomból a gyerekeket a Velencei-tóhoz. Itt érte a baleset, a jósága a Mennyországba repítette! Ő más emberként halt meg.

Mit kell tudnunk a hétvégi fotózásról?
Molnár Levente fotóművész egyetemi diplomamunkájaként rendez és megvalósít egy roma passiót. Állomásonként lefotózza a beállított jeleneteket; ez lesz most szombaton. (Április 2-án, de az interjú még előtte készült – a szerk.) Volt már próbafotózás. Vasárnap pedig az élő keresztút, amit végig járunk tanúságtételekkel. A cigány közösség nagyon sok fájdalmat cipel, nagyon fontos nekünk ez a keresztút. Autentikus cigány ruhákban leszünk, férfiak, nők és gyermekek. A roma passióról a Duna Televízió filmet is forgat, ez húsvét vasárnap lesz látható.

Udvarhelyi Zsuzsanna

HÚSVÉTI MISEREND

Április 16. (nagyszombat)
8–12 óra: szentsírőrzés Piliscsabán
8–21 óra: szentsírőrzés Klotildligeten
18óra: szentmise, körmenet ésételszentelés Piliscsabán
21óra: szentmise, körmenet ésételszentelés Pilisjászfalun
21óra: szentmise, körmenet ésételszentelés Klotildligeten

Április 17. (húsvétvasárnap)
9óra: szentmise Klotildligeten
11óra: szentmise Piliscsabán
17óra: szentmise Pilisjászfalun
19óra: szentmise Klotildligeten

Április 18. (húsvéthétfő)
11óra: szentmise Piliscsabán

A piliscsabai templom külső felújításának II. Ütemére a Magyar Államtól a Német Nemzetiségi Önkormányzaton keresztül 100 millió forintot kaptunk, ebből idén a templom teljes külső felújítását meg tudjuk valósítani.

SZILÁGYI SZABOLCS, PLÉBÁNOS

telefon	+36 30611 1296
e-mail	px.sacerdos@gmail.com

PACZOLAY BALÁZS, GONDNOK

telefon	+36 20823 4388
e-mail	pacabalazs@gmail.com

KIRÁLY SZILVIA, ADMINISZTRÁCIÓ

telefon	+36 20554 9145
e-mail	sylvia.kiraly@gmail.com

FOGADÓÓRA

csütörtök	17:00 –17:45
péntek	17:00 –17:45

Szívügyünk a közösség. Szívügyünk az Egyház. • A piliscsabai és a klotildligeti római katolikus plébániák, és a pilisjászfalui fília hírei • Felelős szerkesztő: Szilágyi Szabolcs plébános • Fotók: Fáth Péter (1. és 24. oldal), Molnár Levente (23. oldal), Vida József (2. oldal) • Munkatársak: Laza Dominika, Paczolay Balázs, Udvarhelyi Zsuzsanna és Vida József • www.piliscsaba-katolikus.hu • Készült a Klotildligeti Jézus Szíve Plébánián, 2081 Piliscsaba, Klotild tér 1.

Krisztus engedelmes volt értünk
mindhalálig, a kereszthalálig.
Azért fölmagasztalta őt az Isten
és nevet adott néki,
mely fölötte van minden névnek...